

SPEJDERNES MAGASIN

24. AARGANG - Nr. 5

JUNI 1940

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAL 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2¹, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Montergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side	150,00 Kr. pr. Gang
1/2 Side	75,00 Kr. pr. Gang
1/4 Side	37,50 Kr. pr. Gang
1/8 Side	18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.

Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange årligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹.
København K. — Telefon BYen 8630.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 - *Cent. 10 493

TRYKsagen

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat 1 elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpssets Prøver og
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Faas i Depotet

Siden den 9. April lever vi under Forhold, som Danske ikke har levet under paa nogen Tid i vor tusindaarige Historie.

Men vi er Danske, og vi vil altid føle os som Danske, hvorledes end Fremtiden maa forme sig for os.

Dansk Sind og dansk Tanke ændres ikke saa hurtigt; det har vi erfaret gennem Sønderjydernes Sindelag. Vi rykker snarere lidt nærmere sammen fordi Begivenhederne har bragt det frem vor Bevidsthed, at Folkefællesskabet og vor egen Jord, *Danmark*, langt mere, end mange troede, føles som en af Grundværdierne i vor Tilværelse.

Men vi maa ikke alene rykke tættere sammen om vort gamle Flag, vi maa ogsaa rykke tættere sammen i Arbejdet. Vi faar som Spejdere endnu mere Brug for den Hjælpsomhed, som skal kendetegne Spejderne, Hjælpsomhed mod Samfundet.

Fortsat med jeres Bestræbelser for Dygtiggørelse til Hjælpetjeneste, tag Del alle de Steder, hvor I kan yde en Indsats, ligegyldig om stor eller lille, blot det er til Gavn for vort Samfund, for vort Land.

Meld jer til »Spejdernes Ordonnanskorps«, hvis øverste Chef er *Jens Hvass*, alle I, som kan faa jeres Forældres Tilladelse dertil. Spejderne har allerede hjulpet mange Steder, og Politiet har i flere Tilfælde udtalt en Tak for den udmærkede Hjælp, der er ydet af mange af jer.

BLODDONOR-KORPSET

er som I ved, et Korps af Spejdere og Væbnere over 18 Aar, der har erklæret sig villige til at give af deres Blod til Syge, som trænger til Overførsel af Blod for at kunne helbredes. Korpsset, hvis Formand er *Tage Carstensen*, Lederen af vort Søspejderarbejde, har Afdelinger i mange Byer og tæller 1837 Medlemmer.

Alene i København har over 900 Spejderne af-

givet Blod, og der regnes med, at der derved er reddet 350 Menneskeliv, foruden at de øvrige 600 Blodoverførelser har bidraget til Helbredelser.

Korpsset fortsætter sit Arbejde til Gavn for Landets Borgere.

VOR KORPSLEJR

har vi maattet opgive i Aar. Det er vi mange, som er kede af, men der var ingen Mulighed for at gennemføre den. Forhaabentlig kan vi opleve at mødes under lysere Forhold i en stor Korpslejr, naar Krigene i Europa har fundet en Afslutning.

FLOK- OG TROPSLEJRE

kan I derimod tage ud til. Det lader sig let ordne, og til Patruljelejr, som kun strækker sig over et Par Dage, skal der ikke søges om Tilladelse. Lad os nyde Sommeren, trods alt, lad Dannebrog vaje over Spejdernes Lejrpladser hele Landet over.

DE FINSKE SPEJDERE

har sendt K. F. U. M.-Spejderne og vort Korps en Hilsen paa Sct. Georgs Dag:

»Danske Spejdere.

Paa Sct. Göransdag sender Finlands Scouter en inderlig Spejderhilsen til sine danske Brødre. I har paa mange Maader forvandlet Ideen om den gode Vilje til Gerning. Vi erindrer med en stolt Glæde de Spejdere, som ilede til Finlands Hjælp, og særlig dem, der gav sit alt for vort kære Land. Vi haaber, at Sct. Görans Skjold maa beskytte jer, jeres Hjem og jert dyre, dejlige Fædreland.

Niels Visapää,
Spejderchef.

UNIFORMEN

I har alle forlængst faaet at vide, at der intet er til Hinder for, at vi kan bære vor Uniform.

Bær den med Ære.

Ordnans

Saml dine Sommer-Minder...

Fotosamling

Intet kan kalde Mindet om Ferie og straalende Solskinsdage saa levende og klart frem som Amatorfotografier. Dine Kammerater, jeres Lejrliv, Stedet, hvor I badede hele Sommeren igennem . . . alt kan du fange i den lille Troldkasse, som et Fotografiapparat er.

Du kender sikkert den Følelse af Tomhed, der griber én, naar man skal til at bryde en Lejr af! Men tro mig, det vil være mindre svært for den Dreng, der véd, at han i sit Fotografiapparat har en Række gode Billeder, der skal hjælpe ham til at opfriske Mindet om denne — den bedste Lejr, naar han er vendt tilbage til Byen og Vinteren har holdt sit Indtog.

Derfor — saml dine Billeder, gem dem og opbevar dem ordentligt.

Har du ikke selv et Apparat, saa laan Filmen af dine Kammerater og kopier dem selv. Lav dig et Album selv og klæb Billederne ind efterhaanden som du faar dem, saa Begivenhederne ogsaa i dit Album kommer i den rigtige Rækkefølge.

Man laver et Album

Køb nogle Ark Fotokarton og klip dem til i den Størrelse, du synes, dit Album skal have. 20 Blade — altsaa 40 Sider — vil være passende til et almindeligt Album, og Størrelsen 24 x 32 en almindelig Størrelse.

Saa kommer vi til Indklæbningen af Billederne. Dertil maa du kun bruge Fotopasta; det er syrefrit og laver ikke de grimme gule Pletter, som man undertiden ser i gamle Albums. Smaa Fotooblater er nemme og praktiske, men dyrere i Brug.

Inden du klæber ind, maa du se efter, om ikke et eller andet Billede kan beskæres. Der er jo ingen Lov, der siger, at et Billede absolut skal være 6x9, fordi Filmen er det.

Hvis Figuren f. Eks. staar i den ene Side af Billedet, og Resten ingen Interesse har, saa klip bort, saa at Figuren kommer til at være det centrale. Det pynter gevaldigt paa Amatorbilleder og tager lidt af det ensformige af Albumet. Du skal naturligvis ikke fare for voldsomt frem,

Tag et Billede af din bedste Ven.

det er nemlig lidt af en Følelsessag, hvor meget der skal bortskæres, men meget ofte vinder Billederne ved at blive beskaaret.

Viser Billedet f. Eks. en badende Kammerat paa Vej ud i Brændingen, og er Billedet maaske taget paa lang Afstand, saa Figuren er blevet lidt lille, og Resten kun er Himmel og Hav — saa maa man ikke klippe væk og tro, at det øvrige er overflødigt . . . det er jo netop den store Mængde Himmel og Hav, der i Forbindelse med den lille Figur giver Indtryk af Naturens Vælde.

Naar Billedet er klæbet ind, kan man pynte yderligere paa Samlingen ved en ganske enkel Dekorering paa hver Side. En tynd grøn Streg uden om hvert Skovbillede, malet paa selve Fotokartonen — en blaa Rand uden om Havbillederne o. s. v. vil pynte og live op.

Er man endnu dygtigere og ejer en god Farvelade, kan man paa en Side med Strandbilleder male blaa Bølgelinjer under Billederne eller som Forbindelseslinjer mellem dem, eller man kan tegne og male morsomme dekorative Vignetter, uden at de derfor skal tage Glansen af Fotografierne, der jo er de vigtigste.

I er maaske endda saa dygtige og moderne, at I kan drive det til at ordne Billederne paa samme Maade, som de store Dagblade ofte gør det, nemlig Fotomontage (-montasje), og det kan gøres meget morsomt, selv om Amatorbilleder ofte er lidt for smaa til at klippe i.

(fortsættes Side 87)

VIGTIG MEDDELELSE

TIL ALLE SPEJDERE

Bestyrelsen for Collierup-Jørgensens Mindelegat indskærper meget alvorligt, at det paa Legatets Lejrpladser i Kattehelemose og i Egemosen er strengt forbudt at tænde Baal af nogen Art uden for de specielt til Baaltænding anviste Pladser.

Overtrædelse af dette Forbud vil medføre, at der formenten den paagældende Tropp (uanset om det kun er en enkelt Patrulje eller enkelt Spej-

der, der har overtraadt Forbudet) Adgang til Legatets Lejrpladser et Aar.

Det henstilles til alle, der tænder Baal paa de anviste Pladser, at være meget forsigtige og navnlig passe paa, at Gnistre ikke antænder Torven. Der har i Egemosen allerede været flere Brande.

Paa Bestyrelsens Vegne

Tage Carstensen.

Et glimrende Eksempel paa fornuftig Fotomontage —
udført af TF Erik Svendsen, 1. Tønder Tropp.

Lejropatruljen

Vi har haft vores første Week-end Lejr i Aar. Det begyndte med en lang Skattejagt, som vi skulde følge paa Cykel. Først gik det meget nemt, vi fulgte Pile, Meldinger, underlige Tegn, lavet af Stene og Græs m. m., og vi var vældig opsatte paa at vinde frem, for vi havde jo de andre Patruljer lige omkring os, og da det gjaldt om at finde en Forbryder, der hed »Røde Carl«, saa vilde vi jo nødigt give op, for vi havde ham i Krebsen.

Saa, hvad var nu det, Bent bremsede, saa det sang, derhenne stod en Flok Spejdere og fægtede vildt med Armene i Luften. Vi nærmede os forsigtigt og opdagede, at det var Rævene og Herminerne, der var stødt sammen, og begge to havde fundet en Melding og kunde nu ikke blive enige om, hvem der først skulde gaa videre. Naa, vi besluttede selvfølgelig straks at optræde ridderligt, vi holdt os tilbage, indtil de to Patruljer var blevet enige om at følges ad paa Skattejagts tornefulde Vej. Ja, saa havde vi jo egentlig ikke andet at gøre end at følge bag efter dem, saa maatte vi vel ogsaa komme til Lejrpladsen! som sagt saa gjort — og Resultatet udeblev heller ikke. I Løbet af 20 Min. svingede vi sejrssløt ind paa Lejrpladsen i Hælene paa de to andre Patruljer.

Vi fik nu at vide, at de begge havde brudt deres Nødkonvolut og vilde derfor faa mindre Points end vi andre — Ha — ha! Naa, nej, vi skulde ikke have grinet saa tidligt, for Dommeren var en Mand med Retfærdighedssans og domte os til ogsaa at have brudt vores, eftersom vi havde fulgt efter de andre.

Nu fik vi Teltet rejst i en Fart og indrettet Lejren.

I Løbet af Lejren havde vi en besynderlig Opgave. D. v. s. altsaa det, vi var taget ud for. Vi skulde finde ud af, hvem der var »Røde Carl«. Og for at hjælpe os havde »Politiet« sat en Pla-

kat op med hans Fingeraftryk, og samtidig blev det meddelt, at Forbryderen gik intetanende rundt her i Lejren.

Vi maatte jo saa prøve at tage Fingeraftryk af alle de andre, hvilket jo ikke var saa let, da det jo skulde gøres i Smug. Karl Aksel var hele Tiden mægtig fræk til at gaa og beskyjde alle og enhver for at være Røde Carl. Det blev næsten hans Speciale i denne Lejr, hver Gang een eller anden mishagede ham, saa at drille ham med at kalde ham Røde Carl.

Næste Dag skulde vi have et mægtigt Forhindringsløb. Med fuld Oppakning skulde vi springe over en rivende Strøm. Tromme springer og taber sin Rygsæk, der giver sig til at sejle ned ad Aaen, Bent springer, Karl springer, Erik springer, og lille Aagemand springer — lige midt ud i Aaen. Stort Redningsapparat sættes i Gang. Barnet bjærges, og Tromme har i Mellemtiden fisket sin Rygsæk i en Strømkæntring længere nede ad Floden.

Da hele Patruljen er kommet mere eller mindre over, stormer vi af Sted mod den næste Forhindring. Det er en mægtig Jernring, der er hængt op en Meter over Jorden. Een tager Hovedspring igennem den med det Resultat, at Tornistret knalder ham en ordentlig een i Nakken. Nej, saa er det bedre at hjælpe hinanden med at klatre igennem. Saa kommer vi til en stor Træstamme, der ligger 30 cm over Jorden. Den skal vi under. Pyh—ha, den var skrap. Næste Nummer er en lang Bordplade, paa hvis Kant der er smurt Vand og Sæbe. Saa ligger der et Stykke Haandsæbe, som hver Mand i Patruljen med Næsen skal skubbe fra den ene Ende af Bordet til den anden. Hvis det skulde falde paa Gulvet, maa det tages op med Tænderne. Det smagte godt, ikke Bent?

Til sidst skulde vi løbe et langt Stykke med en Kartoffel paa en Ske, som skulde bæres i Munden. Hvis man tab-

te den, saa var det bare med at lægge sig ned paa Maven og med Hænderne paa Ryggen tage den op igen med Skeen.

Saa fik Aagemand tort paa, hvorefter det gav sig til at regne, saa han blev vaad igen, hvad vi for Resten allesammen blev.

Ved Slutningsparaden faldt Nemesisses tunge Haand paa Karl Aksel. Det viste sig, at det Fingerstryk, der var hængt op som værende Røde Carls, det var ikke andre end Karl Aksels. Ih, hvor blev han flad.

Vi havde ogsaa andre Konkurrencer med de andre Patruljer, men de var Led i en Patruljekonkurrence, der løber over flere Maaneder, saa vi fik ikke Resultaterne den Dag, men cyklede hjem med vaade Telte, og Regnen silende ned fra oven og sprøjtende op fra neden.

Det var en dejlig Tur, som vi sent skal glemme.

Stig.

Saml dine Sommerminder

(fortsat fra Side 84)

Maaden er jo bare at klippe ud og klistre de forskellige Udklip over hinanden — først f. Eks. et Billede af Lejrpladsen, dernæst Kammeraterne i vildt Løb ned mod Morgenbadet — saa Køkkenholdet og tilsidst lige Hovedet af din bedste Ven. Det klippes allesammen ud efter Konturene — de mindste Ting bagest — derefter større og større — indtil det smilende Ansigt som det største lige i Forgrunden.

Kig først paa Fotomontager i Aviserne — og forsøg derpaa selv.

Men hvad enten du gør det paa den ene eller paa den anden Maade, saa pas godt paa dine Billeder. De er Minder fra dit Liv, og ved at ordne dem og skrive Tid og Sted under, fletter du en Krans af Minder, som baade du selv og dine Nærmeste altid med Glæde kan betragte.

Aalsgaarde Søspejdertrop

En Aften i April ved 21 Tiden hørtes i Aalsgaarde stærke Raab om Hjælp ude fra Sundet. I tre Baade gik Fiskere og andre ud for at komme de Nødstedte til Hjælp, og det lykkedes dem at finde en Isflage med to Mand. De blev bjerget over i den ene Baad, og her fortalte den ene, Skipper Sv. Jensen, Skelskor, at hans Fiskekvasse »Niels Juul« var sunket efter at være løbet paa en Isflage.

Det var Aalsgaarde Søspejderne, der først hørte Nodraabene fra Sundet. De to Mænd paa Isflaget drev da rask af Sted nordpaa, men Søspejderne satte en Baad i Vandet og roede efter dem, saa hurtigt de kunde. Samtidig gik Baade ud fra Ellekilde, og da disse havde en meget kortere Strækning at tilbagelægge, naaede de først ud til Isflaget. Men ikke to Minutter efter kom Søspejderne, der havde roet helt fra Langebro i Aalsgaarde, men da var de Nødstedte taget ombord i den anden Baad. Søspejderne vendte derfor om, og idet deres Baad var baade større og tungere, banede de Vej gennem Isen for den mindre Jolle tilbage til Langebro.

Det kan tilføjes, at Spejderne havde maattet skubbe Baaden de første 20 Meter gennem det iskolde Vand, for den kunde flyde, eftersom det var meget Lavvande.

Kedeligt var det, at de kom de 2 Minutter for sent, men derfor var deres Optræden lige god og spejdermæssig.

Aalsgaarde Søspejderne har atter gjort sig fordelagtigt bemærket.

T. C.

DU MAA SELV OM DET !

MED EN SLØV
 ØKSE MAA
 MAN LÆGGE

GEVALDIG MANGE KRÆFTER I SLÅ-
 GET, FOR AT FÅA DET TIL AT VIRKE

OG SAA RISIKE-
 RER MAN AT DET
 VIRKER SOM DET
 SES HER !

MED EN SKARP
 ØKSE KAN DU
 STAA GANSKE
 ROLIGT

OG MED
 RINGE
 ANSTRENG-
 GELSE
 SLAA SVÆ-
 RE GRE-
 NE IGEN-
 NEM,

SOM OM DU SNITTEDE
 RABARBER !
 BØRN-YO

PAS PAA TYVEN!

Spejder! Ved du, at en af de aller-
 mest udbredte nøgleløse Cyklelaase, der
 har reklameret med at være »den sikre-
 ste«, kan aabnes med en Strikkepind i
 Løbet af 1 à 2 Sekunder — ikke Minut-
 ter; men: Sekunder.

Tusinder og atter Tusinder af danske
 Cyklister kan, hver eneste Gang, de
 foretager Indstilling paa Laasens seks
 smaa, flade Fremspring, gøre det med
 den latterlige Bevidsthed, at en Tyv, der
 ikke kender Indstillingen, kan aabne
 Laasen hurtigere og lettere, end de selv
 kan gøre det paa officiel Maade.

En anden Cyklelaas, hvis seks flade
 Fremspring minder meget om »den sik-
 rest«, reklamerer med at være »den
 bedste«, men ogsaa denne Laas kan
 aabnes i Løbet af ca. 1—2 Sekunder
 med et Stykke bøjet Fjedertraad. En
 tredje Laas reklamerede med ikke at
 kunne »føles op«, men den glemte sam-
 tidig at fortælle, at den kunde aabnes
 paa anden Maade, mange, mange Gange
 hurtigere end ved nogen Føling. De
 nævnte Eksempler er alle Laase i dyr
 eller dyreste Prisklasse.

Pas derfor paa, Spejder! For blandt
 de mange nøgleløse Cyklelaase er Celia-
 Laasens nye Model den eneste, der for-
 ener absolut Uopdirkelighed med højt
 Kombinationstal.

Og pas ikke mindst paa, fordi For-
 handlere ikke altid anbefaler det bedste.
 Der er mange Eksempler paa, at en For-
 handler direkte har fraraadet Købet af
 en forlangt Laas og i Stedet har anbe-
 falet og solgt Laase som f. Eks. »den
 sikrest«. Kommer du ud for saadan en
 Forhandler, saa lad ham høfligt, men
 bestemt forstaa, at du selv — og ikke
 han — bestemmer, hvad du vil købe.

Celia-Laasen er præmieret af
 Dansk Cyklist Forbund

Gæd din Cykle — og dig selv —
 med en Celia-Laas

VI SAMLER

PAA MENINGER
ADRESSER FOTOS
GO' E HISTORIER
LEJRTIPS
MAD-IDEER
KUNST
SKETCH
PAAFUND
HUMØR
ALT MELLEM
HIMMEL OG JORD

Patroljefarvernes Betydning

Jeg vilde gerne foreslaa, at »Spejdernes Magasin« meddelte lidt om, hvilke Farver der hører Patroljerne til. F. Eks. »Bæverne«: Brun Farve, »Panterne«: Sort og gul o. s. v. Det ser jo mærkeligt ud, naar Patroljerne bærer Farver, der slet ikke vedkommer det Dyr, de er opkaldt efter. F. Eks. »Tigeren«: Rød Farve. Der er da ingen af os eller andre, der nogensinde har set en rød Tiger. Nej, lad Patroljerne bære de Farver, der passer til det, de er opkaldt efter.

Jeg haaber, mit Forslag bliver efterkommet.

Med Spejderhilsen

»JDPABÆVERENKHT«

— — —
Vi har forelagt »JDPABÆVERENKHT«s Forslag for en Ekspert, der udtaler:

Ja, det mest naturlige er selvfølgelig, at Farverne staar en lille Smule til det Indtryk, man har gjort sig af sit Patroljedyr. Men selv om en Lærke ikke er blaa, saa kunde man jo godt tænke sig at vælge Blaåt, som Lærkepatroljens Farve, idet man jo altid i Tankerne forbindet det uendelige blaa Hvælv med Lærken, der hænger oppe i Kuplen og slaar. Og, ja hvorfor ikke lade Tigerpatroljens Farve være Rød. Tigeren er jo dog et blodtørstigt Dyr, og Blod er som bekendt rødt. Ligeftrem at stille nogle Regler op for, at der til det og det Dyr hører den og den Farve, tror jeg ikke lader sig gøre, paa anden Maade end man siger, de forskellige Farver repræsenterer forskellige Karakteregenskaber, og saa kunde man give sin Patrolje de Farver, som ens Patroljedyrs Karakteregenskaber svarer til.

Rød: Mod, Gavnildhed.

Lyseblaat: Høje Ideal, Intelligens.

Mørkeblaat: Opfindsomhed, Iagttagelsesevne.

Lysegult: Praktisk Dygtighed.

Mørkegult: Arbejde, Retskaffenhed.

Lysegrønt: Haab, Tapperhed.

Mørkegrønt: Skovkundskab.

Brun: Snildhed, Raadsnarhed.

Hvid: Renhed, Ordenssans.

Sort: Styrke og Sikkerhed.

Lilla el. Violet: Selvfornægtelse, Udholdenhed.

Orange: Humor, god Karakter.

Graa: Taalmod, Mildhed.

God Spejderthe

Paa Tur og i Lejr kan man nemt lave sig god Te af forskellige vildtvoksende Planter, f. Eks. Røllike, Timian, Agermynte, Kamille- og Lindeblomster. Alt kan bruges saavel i frisk som i tørret Tilstand.

Man hælder kogende Vand over en passende Portion Blade eller Blomster, lader det trække ca. 5 Min., saa fisker man Urterne op eller sier fra. Sukker efter Behag. Det bliver en dejlig og gratis Drik fra Naturens Haand. Kold er den Slags Te en god Læskedrik. Desuden har alle disse Urter lægende Virkning. Røllike- og Lindete er gode imod Forkølelse, de 3 andre gode for daarlig Mave (Mavesaar, Mavesmerter), og blodrensende, særlig Timian. Det er altsaa den vilde Timian, der vokser paa tørre Steder med Hede-Vegetation, ikke Haveplanten.

I skulde prøve at samle og tørre nogle af disse Urter, naar Tiden er inde, til Vinterforbrug.

Røllike: Blade og Blomster samles fra Juni—September.

Timian: Blade og Blomster samles Juli—August.
Kamille: Blomsterne plukkes i Solskin, Juni—Juli.

Linde: Blomsterne plukkes, inden de er helt udsprungne. Jull.

Agermynte: Blade, samles Juli—September.

Alt tørres godt i flere Dage og opbevares i Blikdaaser. Se efter, at det ikke mugner. —

Særlig nu, hvor vi har Rationering, er det nyttigt at kunne klare sig med Naturens Gaver, saa man ikke er afhængig af den importerede Kaffe og Te.

God Jagt!

Old Scout Gricka.

Du er Medlem af Herbergsringen

Om Vandrerkort.

Ved du, at naar du er Medlem af Det Danske Spejderkorps, saa er du samtidig Medlem af Herbergsringen og kan saaledes faa Vandrerkort uden at melde dig ind i nogen særlig Vandrersforening.

Det er vist de færreste Spejdere, der er klar over dette Forhold, idet Korpskontoret i Fjor kun udstedte ca. 200 Vandrerkort. Gennem Korpsset kan I altsaa faa Vandrerkort for 2 Kr., medens I sparer Kontingentet (andre 2 Kr.) til en Forening, som I ellers ingen Interesse har i at være Medlem af.

Spejdere løser Vandrerkort paa Korpskontoret.

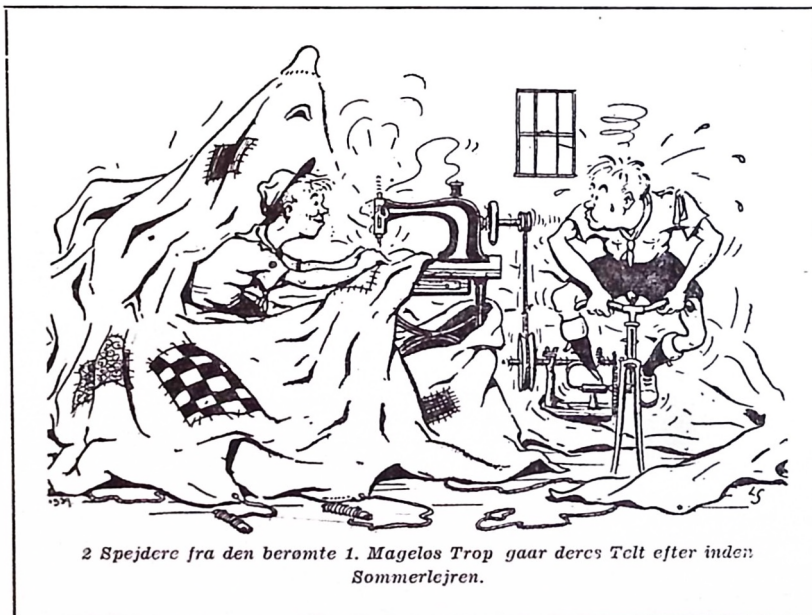
Afgiften for Udstedelse eller Fornyelse af almindeligt personligt Vandrerkort er 2 Kr. plus Porto for Tilsendelsen. (I Øjeblikket 45 Øre for Opkrævning, 15 Øre for alm. Brev).

Førerkort, der gælder for en Gruppe paa 20 Spejdere under 20 Aar, koster yderligere 2 Kr. Foreren skal desuden have personligt Vandrerkort og være mindst 18 Aar.

Ved Bestilling af Vandrerkort skal der medsendes Fotografi. (Polyfoto er godt) og oplyses følgende:

1. Fulde Navn og Stilling.
2. Nøjagtig Adresse.
3. Fødselsaar, -dag og -sted.
4. Trop og Stilling i Korpsset.

Har man Vandrerkort fra Aaret i Forvejen, indsender man blot dette til Fornyelse med Oplysning om eventuelle Ændringer i ovennævnte Punkter 1, 2 og 4. Hvis Beløbet indbetales paa (fortsættes paa Bagsiden)

2 Spejdere fra den berømte 1. Magelos Trop gaar deres Telt efter inden Sommerlejren.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 5

Juni 1940

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

EN ULVEVISE

med Tekst af Gunnar Jørgensen

Vi Ulv · e · un · ger tra · ver paa Stref · fog vidt om Land,

Langt bort fra Hus og Ha · ver mod Sø og Skov og Strand.

Vi Ulveunger traver
paa Strefkog vidt om Land,
langt bort fra Hus og Haver
mod Sø og Skov og Strand.

Os ingen Sorger tynger,
vort Liv er Fryd og Fest,
vi leger, ler og synger
i Sol og Regn og Blæst.

En Skat af rige Minder
vi gemmer, til vi dør,
hos Ulvene du finder
det rigtige Humør.

G. J.

JØRGEN UMULIUS

af PETER TINI

I Skov, paa Mark, paa Eng og Hede, hvor vi saa end færdes, alle Vegne træffer vi vore Venner, Sommerfuglene. Vi fryder os over deres pragtfulde Farver og glæder os ved deres yndefulde Leg mellem Blomsterne. Etvert Menneske, som færdes meget i det fri, har rig Lejlighed til at iagttage dem og lære dem at kende, om ikke af Navn, saa dog af Udseende: den rødbrune Nældens Takvinge, Dagpaafugleøjlet med de morsomme »Øjne« paa Vingerne, Perlemorssommerfuglen, Kaalsommerfuglen og de mange, mange andre, mere og mindre almindelige. Vi har alle undret os over, at den grimme »Kaalorm« engang vil blive til en prægtig Sommerfugl, som ikke i mindste Maade ligner Kaalormen, og vi har maaske ogsaa misundt dem deres Frihed til Dagen lang at boltre sig i den fri Natur, mens vi andre maaske er tvungne til at læse Lektier. — Men naar vi tænker os lidt om, saa ved vi jo udmærket godt, at det, der for os ser ud som Leg, meget ofte for Sommerfuglene betyder det, vi Mennesker kalder Arbejde. Sommerfuglene maa selv skaffe sig Føden, og de maa ogsaa sørge for at skabe gode Betingelser for deres Yngel: Æg og Larver. — Og det kan være, at Sommerfuglene ofte har travlt nok. For somme Tider falder det ind med lange Regnvejrperioder, og da holder Sommerfuglene ikke af at komme ud, men sidder i en eller anden Krog med sammenslagne Vinger, grublende over Verdens Elendighed. Kommer saa Solen igen frem, saa gælder det om at udnytte Tiden og paa saadanne Dage kan man se Sommerfuglene Time efter Time flagre fra Blomst til Blomst uden Rist eller Ro for at søge efter Honning.

Men Sagen er den, at Sommerfuglene forstaar at faa Arbejdet til at gaa som en Leg. Mens de passer deres Arbejde, finder de af og til en ledig Stund, hvor de kan glæde sig over Livet og samtidig maaske faa Lejlighed til at vise Sommerøjlet frem.

Vi Mennesker kan i den Retning lære noget af Sommerfuglene. — Ethvert Arbejde, selv det, der synes kedeligere end at flyve fra Blomst til Blomst, kan man udmærket faa til at gaa med

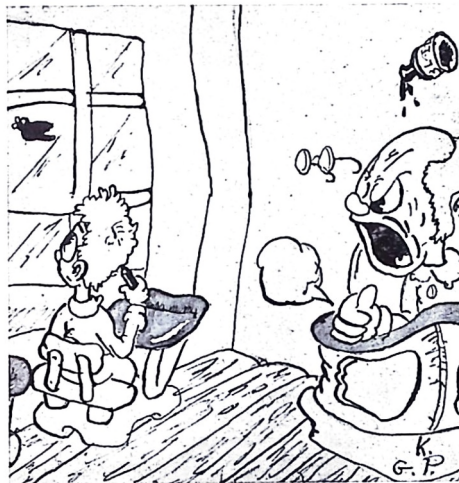
Jørgen havde altid Hul paa Strømperne; Hul var nu et mildt Ord, for det saa altid ud, som om der manglede et Stykke af Strømpen, nemlig fra Hælen og halvt op ad Strømpeskæftet. Hans tykke Fedtlædersstøvler havde ikke faaet Fedt eller Svarte i flere Uger, de ligefrem raabte paa Føde. Stovlehælene var skæve. Benklæderne og Sportsskjorten var plettede og krollede. Blandt Lærerne i Skolen var der store Diskussioner om, hvorvidt Jørgen bar Skilning i højre eller venstre Side. Jørgens Negle vil jeg ikke komme ind paa, men meget tydede paa bestandig »bæren Sorg«. Jørgen, der var 9 Aar, gik i 3. Underklasse, men fik altid at vide, at han burde gaa i 2. Klasse. Skolen, han gik i, begyndte Kl. 8, og 5 Minutter efter Kl. 8 saa man altid Jørgen komme løbende hæslende om Hjørnet, gummende paa en stor »Morgenmad«. Hjemmeregning glemte han altid at udføre, og de Skolebøger, han

Liv og Lyst, naar man blot gaar til det med Smil paa Læben og Mod til at tage fat, og naar man blot gør sig klart, at det vel udførte Arbejde i sig selv bærer Lønnen: Respekten for sig selv og — ikke mindst — Glæden ved Livet, den Glæde, som vistnok ikke vilde melde sig, dersom hele Livet var en Leg og ikke et maalbevidst Arbejde.

Til Slut blot dette: En Sommerfugl er ikke nær saa køn, naar den sidder stiv og tør i en Kasse med en Knappenaal gennem Maven, som naar den bolttrer sig frit ude i Naturen. Og bild mig blot ikke ind, at Drengene samler paa Sommerfugle af »Interesse for Naturhistorie og Kærlighed til Dyrene.« Det ligger langt snarere deri, at man gerne vil prale med en stor og flot »Samling«. — Vil man samle, saa kan man samle paa Frimærker; det er en forholdsvis uskyldig Fornøjelse, og Frimærkerne lider ikke noget derved, hvad man vist ikke altid kan sige om Sommerfuglene.

Nej, den virkelige Interesse og Kærlighed viser sig deri, at man gaar ud og betragter Dyrene i levende Live, søger at lære deres Liv at kende og blive deres Ven, saaledes at man, i Stedet for at slaa dem ihjel, beskytter dem og prøver paa at forsvare dem, naar uforstandige Mennesker vil gøre dem Fortræd.

V. Bagger.

— Udenfor havde han set en lille Bogfinke.

ved et Held havde med til Skoletimerne, var lasede og fedtede. Hans Forældre gjorde, hvad de kunde for Jørgen, de skændte paa ham, de pryglede ham, de roste ham for Fremskridt, selv om Fremskridtene var yderst beskedne, og de belønnede ham, naar der var en Anledning, men intet hjalp.

Men tro nu ikke, Jørgen var helt haabløs, for selv om Jørgen blev kaldt »Jørgen Umulius«, havde han dog gode Sider. Han var en god Dreng, hjælpsom overfor alle, der havde Brug for det, og han elskede alle Dyr, og disse holdt af ham. Selv Byens mest glubske Hunde slikkede hans Hænder. Jørgen gav Mælk til sit »private« Pindsvin, og han kendte utallige Fuglere. Naar Jørgen i Skolen, undertiden mange Gange om Dagen, fik Anmærkning for at være uopmærksom, var det som Regel paa Grund af, at han paa Telefontraaden uden for Klassens Vindue havde set en lille Bogfinke eller maaske en meget sjælden Fugl, men dette tænkte hans vindtørre Klasselærer ikke paa i sin vildeste Fantasi.

Den Skole, Jørgen gik i, bar paa sin vestre Fløj et rigtigt Taarn. Paa Skolens Tagetage, lige hvor den meget skrøbelige Stige førte op i Taarnets Spir, laa Skolens Tegelokaler og Fy-

siklokale, i dette Spir havde Jørgen opdaget en Uglerede med 4 dejlige Ugleunger, til hvilke Uglefatter og Uglemutter hele Dagen fløj frem og tilbage med Frøer og smaa Mus. I Skolens Spisefrikvarter listede Jørgen herop og iagttog det muntre Ugleliv. I Dag var Jørgen ogsaa der oppe, men til sin Ærgrelse opdagede Jørgen, at 3 Dreng fra 2. Mellem havde anbragt sig lige, hvor Stigen begyndte. Jørgen gjorde alt, for at de 3 Dreng ikke skulde opdage ham, men Drengene havde ogsaa andet for, de begyndte nemlig at ryge Cigaretter, hvilket var strengt forbudt. Tobaksrøgen steg op i Taarnet og generede i høj Grad Uglefamilien.

Da Skoleklokken ringede, smed de 3 Dreng deres Cigaretstumper og skyndte sig ned i Skolegården, men Jørgen indsa, at han vilde komme forsent til Timen, hvorfor han blev siddende i Taarnets Spir, hellere dette end at faa Vrøvl for at komme for sent til Timen.

Fra sit høje Stade saa Jørgen, at Tegnelokalet fyldtes af Skoleelever, der snart var ivrigt optagne af at tegne de udstillede Modeller. Jørgen opdagede pludselig en grim Lugt, han studerede; hvor kom dog den fæle Stank fra? Til alt Held for Jørgen og Uglerne steg dog ikke ret meget af Lugten op i Spiret, men han saa, at en giftig og ækel Røg af Trækken blev ført over imod Tegnelokalet. Puh, hvor det stank. Nu gik det op for Jørgen, at det var de 3 Drenges Ci-

Med et halvkvalt Skrig styrtede Jørgen ned ad Stigen. —

garetter, der havde antændt nogle Pakker, som fornylig var blevet afleveret til Brug ved Skolens Fysikundervisning.

Jorgen fik Kvalme af den stinkende Røg og sad længe og grundede over, hvad han egentlig skulde foretage sig. Han lagde Mærke til, at der blev saa stille i Tegnellokalet, man hørte slet ikke mere Tegnelærerens energiske Stemme. Da blev Jorgen klar over, at samtidig med Røgen var der nok opstaaet en giftig Luftart, der nu trængte ind i Tegnellokalet. Han blev klar over, at hele Klassen var i Livsfare. Da vaagnede »Jorgen Umulius« til Handling. Een, to, tre, var han nede af Spiret, rev Døren op til Tegnellokalet, ænsede ikke, at alle Tegneeleverne og Læreren laa i mærkelige Stillinger henover Bordene. I en Fart smækkede han alle Døre og Vinduer op, saaledes at den friske Luft suste gennem det ildlugtende Lokale, derpaa styrtede han, selv halvdaarlig af den forgiftede Luft, ned paa Skolens Kontor, hvor han afbrød Skolens Rektor i at nyde en Kæmpecigar og en Kop Kaffe, der ikke svarede til Rationeringskortene. Hostende og hakkende fortalte han Rektor, hvad der var sket i Tegnellokalet, hvorpaa Rektor, der forstod, at det var Alvor, alarmerede Ambulance og Brandvæsen. Men Jorgen var ikke tilfreds med dette. Atter styrtede han op til Taarnet, og uden at nogen kunde forhindre ham i det, klatrede han op i Taarnets Spir. Her rev han Ugleungerne, der allerede var bevidstløse, ud af Reden, puttede dem ind under Blusen og begyndte Nedstigningen. En varm Luftstrømning steg op om ham, nu knitrede og bragede det. Ilden var slaaet ud i lys Lue. Spiret var omspændt af Flammer. Med et halvkvalt Skrig styrtede Jorgen med sine Ugleunger paa Brystet ned af Stigen og sansede ikke mere. — — — —

Brandvæsen og Ambulance tude og larmede. Paa et Øjeblik var Skolegaarden fyldt med Redningsmateriel, alle Skolebørnene var alarmerede og skyndte sig ned i Gaarden, medens Redningsfolkene begyndte deres ansvarsfyldte Arbejde. Det første, de fandt, var Jorgen, der laa ved Foden af Skolens Spir, bevidstløs og forslaaet, men med sine Ugleunger i Behold. Han blev hurtigt baaret ned. Med kemiske Vædske fik Brandvæsenet hurtigt slukket Ilden, og nu bar man de mange bevidstløse Elever fra Tegnellokalet ud i fri Luft. I Ambulancer blev Eleverne kørt til Byens Hospital og fik her ved rigtig Behandling snart Bevidstheden tilbage og kunde allerede samme Dag sendes hjem.

Kun Jorgen maatte blive paa Hospitalet, da han ved Faldet ned af Trappen havde brækket sit ene Ben, hans første Tanke, da han kom til sig selv,

— Det var 3 meget smaa Drengene fra 2. Mellem, der stillede hos Rektor.

var Ugleungerne, men Jorgens stolte Fader havde taget dem og bragt dem hjem til sig. Her fik Jorgens Far travlt med at fange Frøer og Mus ved Hjælp af Fælder, for han havde lovet sig selv, at Ugleungerne skulde leve, for det havde hans tapre Søn fortjent, og det lykkedes ogsaa for ham. Takket være Jorgens raske Handling skete der ved Branden saa godt som ingen Skade, dog havde Jorgen een stor Sorg, og det var, at Ugleforældrene blev brændt ihjel efter dog først at have givet de modige Brandmænd nogle lemme Rifter og Ar. Det pinte Jorgen mere end det, at han havde brækket sit ene Ben, men fra den Dag var den ingen, som kaldte Jorgen for »Umulius«.

Brandforhøret efter Brandens Slukning opklarede ikke den uhyggelige Brand, men Dagen efter var det 3 meget smaa Drengene fra 2. Mellem, der stillede hos Skolens Rektor. Hvad der ventede dem, kommer ikke denne Historie ved, men Jorgen havde ikke angivet dem!

Da Jorgen var blevet rask efter Branden, blev han hyldet og beundret af alle saavel Lærere som Skolekammerater og dermed begyndte der en Forandring i hans Liv. Han færdedes nu med aaben Pande blandt alle, han glemte ikke at pudse Sko og rense Negle, og han var nu aldrig uopmærksom i Skolen, han følte, at alle holdt af ham, og det gav ham Glæde ved at være sammen med Kammeraterne. Hans Ugleunger voksede og blev snart helt tamme, men da de var saa store, at de kunde klare sig selv, gav han dem Friheden tilbage.

Peter Tini.

Baden-Powell

fortæller og tegner

Han svingede sit gamle Hovede fra den ene Side til den anden, medens han sjokkede af Sted i Zig-Zag, som om han ikke kunde bestemme sig, til hvilken Vej han vilde gaa. Da han omsider var kommet tæt hen til os, stod han pludselig stille og gav sig til at spekulere. Den tog sig pragtfuld ud, som den stod der, et Billede paa fortættet Vildskab og Kraft, med to lange Horn

Det var en storslaaet Dag for mig i Gaar. Jeg blev stoppet hele 2 Gange. Nej, ikke af Politiet, fjollet Tanke, men af vilde Dyr.

Den første Gang var om Morgenen, da et Næsehorn løb paa mig, og anden Gang var om Aftenen, da en Elefant tydelig viste, at den ikke elskede mig. Saa jeg fik mig et Par gode For-skrækkelser.

Om Morgenen kørte vi i Bil over en umaadelig udtørret Sø. Den var 25 km lang og $7\frac{1}{2}$ km bred, saa flad som en Pandekage uden et eneste Hul eller Knold paa hele Fladen. Et storslaaet Sted til at slaa Verdensrekorder i Motorløb, og en glimrende Bane for et Soap-box Derby.

Paa begge Sider af Søen var Landet, rundt om den og vores Lejr, fladt milevidt saa langt, man kunde se, med Bælter af tæt Junglebevoksning og græsbevoksede Sletter ind imellem. Saa vi kunde køre hvorsomhelst i vores Vogn for at studere de vilde Dyr.

Vi var ude paa den aabne Slette, da vi saa Onkel Næsehorn bryde frem af Junglen. Sjøv gammel Stodder: Han slentrede langsomt ud fra Krattet, kiggede sig omkring som for at finde ud af, hvad Vej han skulde gaa. Vi var en lille km borte, saa han saa os ikke lige med det samme. Du ved maaske, at et Næsehorn er meget nærsynet, men den kan alligevel vejre dig langt borte, hvis Vinden bærer ned mod ham. Han har ogsaa en meget skarp Hørelse. Vi stoppede Motoren og sad fuldstændig stille, medens han langsomt kom ned imod os.

A RHINO CAME STROLLING
OUT OF THE JUNGLE

HE LOOKED A FINE

FIGURE OF A
RHINO

HE CAME AT US
LIKE A THOUSAND
OF BRICKS

HE TROTTED OFF HOME, AT 18 MPH
SAYING 'THAT'LL LARN THEM'

paa sin store tunge Næse. Den stod saadan lidt og vi sad bumstille og sagde ingenting.

Nu vendte den sit Hoved imod os. Hvis den havde gaaet med Briller, er jeg sikker paa, at den nu vilde have taget dem paa for at betragte os nærmere. Nu kunde vi se, at den sagde til sig selv: »Hvad er det, er det et andet Næsehorn, der staar?« og han gik et Par Skridt nærmere for at se rigtig efter.

Saa slog det øjensynlig pludselig ned i den: »Hvad for noget — det er min Sandten en af disse forbistrede Biler, hvor de endnu mere forbistrede Mennesker kører omkring i. Hvad skal det være til at mase sig ind paa mine Enemærker? Jeg skal lære dem.«

Og dermed for han med en fantastisk Hurtighed afsted i Tillob mod os, med et øresønderrende Brøl hvirvlede han en Sky af Støv op, medens han med Hovedet sænket og Halen ret i Vejret stormede hen imod Vognen for at smadre os.

Jeg fik lige Tid til at tænke: »Hvad vil der ske, hvis Selvstarteren nu ikke virker?«

Men den virkede omgaaende, og Vognen sprang fremad lige tids nok til at undgaa ham, idet han dundrede forbi.

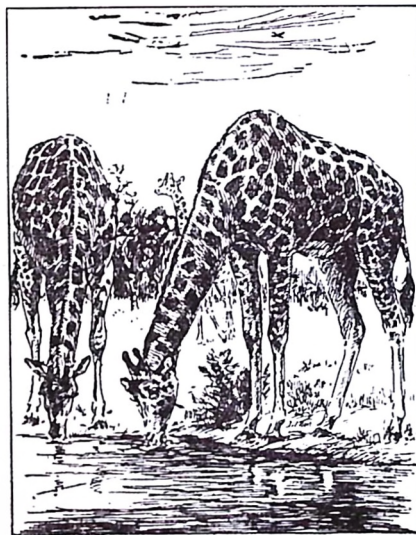
Idet han saa os køre, sagde han til sig selv: »Ja, det Sprog kan de forstaa, men nu vil jeg hjem,« og han vendte om og løb, med et for et saa tungt Dyr forbavsende let Trav af Sted mod Junglen ca. 7 km borte.

Vi kørte i Vognen parallelt med ham for at tage Tid paa ham paa vort Spedometer og fandt ud af, at han løb 27 km i Timen. Vi blev ved med at iagttage ham, saa længe han var i Sigte, og da travede han stadig jævnt af Sted med Halen triumferende lige i Vejret.

Storslaaet gammel Dreng.

Basen-Park 1. Etiket

Her er noget galt...

Kan du finde ud af, hvad der er galt ved denne nydelige Tegning af de drikkeende Giraffer. Hvis du ikke kan finde Fejlen, saa blad om til Side 96.

Fotografer med

Hauff

FILM

Ved hver Film ligger

Belysningstabel

TIPS til de rigtige Optagelser
og en KUPON, der gælder
for Fotografier fra hele Verden

FALDET VED GRÆNSEN

Den 13. April blev den unge Kornet Vesterby, der faldt ved Grænsen, begravet fra Ansgar Kirken i Aalborg. Billedet viser Kisten blive baaret ud fra Kirken af Vesterbys Spejderkammerater.

ved FRODE

Ene paa Havet

hedder en Bog af JOHN F. C. WESTERMAN (Gyldendal). Det er de to Venner fra »En god Start«, vi træffer her som Officerer paa usandsynlige Oplevelser. Nu skal der jo spares paa alt — den kunde godt være sparet!

Jeg har faaet fat i den gale Ende —

aabenbart! NIELS A. MEYN: TOP OG BØJE (Frederik E. Pedersen) er en haardkogt Skolehistorie om uartige Dreng, hvis eneste Fornøjelse det er at lave Grin — for en Gangs Skyld — med Lærerne. Det er sølle Fyre, der finder Fornøjelse ved at læse den!

Her er en af de rigtige

BENDT ROM: EN FLYVETUR PAA 42000 KM (Jespersen & Pio). En god og spændende Beretning, forsynet med en Mængde ganske udmærkede Fotografier. Turen gaar til Australien.

De hjemløse Ryttere

af BERNHARD STOKKE (Jespersen & Pio) giver en Skildring af det primitive Liv paa Fjeldet, 2 raske Dreng fører, mens de passer et halvt Hundrede halvilde Heste. En Bog, der vil tiltale enhver Spejder.

(Boghyliden fortsættes Side 99 og 100)

1045

Det saa uhyggeligt ud!

— men det er nu ikke saa slemt, Faldet var nogenlunde lempeligt. De Par Skrammer paa Albuen er hurtigt forbundet med et Stykke elastisk Hansaplast, og saa kan Spillet fortsættes. Sportsfolk ved, at ogsaa smaa Skader skal forbindes omhyggeligt. Men det skal gaa rask, og Forbindingen maa ikke genere. Altsaa. elastisk HANSA-PLAST! Den stiller Blodet og lukker Saaret.

Hansaplast Ekspresforbinding

Det er glædeligt at erfare, hvilken udmærket Indsats Spejderne har ydet i mange Byer som Hjælpere for Politiet. Navnlig har det vist sig, at Spejderne lod sig alarmere med ganske kort Varsel og stillede fuldtalligt. Der vil sikkert i Fremtiden blive mange Opgaver for Landets Spejdere, og jeg haaber oprigtigt, at enhver Søspegjder vil forstaa den Pligt, han har, til at dygtiggøre sig. Alle Søspegjdere over 14 Aar bør inden Sommerferien have erhvervet Beredskabsmærket.

Selvfølgelig vil der ogsaa blive Tid til at sejle, og det lader jo til, at praktisk talt alle Søspegjdertrope vil kunne komme ud med deres Baa-de, selvom der er givet strenge Bestemmelser specielt med Hensyn til Grænserne for det eller de Farvande, der maa benyttes til Sejlsport. Jeg vil her indskærpe overfor hver enkelt Søspegjder, hvor uhyre vigtigt det er, at de af Myndighederne fastsatte Regler overholdes punktligt. Overtrædelser vil kunne skade ikke alene Søspegjderten men hele Sejlsporten.

Med Omgange paa Bommen.

Langture bliver der jo ikke Mulighed for, saa det maa anbefales Troppene at ligge i Lejr et Sted ved Kysten, hvorfra der kan foretages Høldagssejladser.

De Søspegjdere, der ikke før har prøvet en Lejr, vil opdage, at det kan være en herlig og eventyrlig Oplevelse.

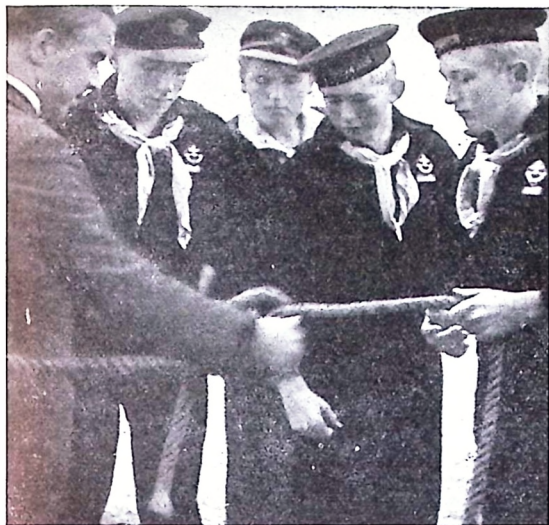
Der vil være Chance for en Mængde god Sport og gode Konkurrencer i f. Eks. Kaproning, Svøm-

Godt Lys
forøger Sikkerheden!

Benyt i
Forlygte, Baglygte, Stavlygte
de verdenskendte Osram-Lamper.

OSRAM

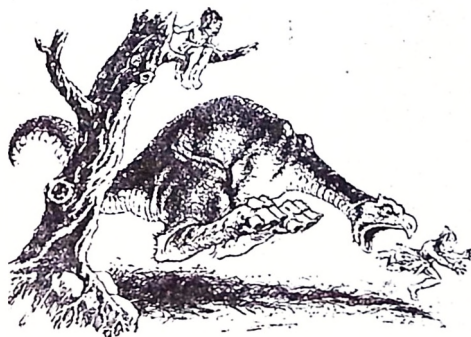
Tage Carstensen instruerer i Knobbinding.

ning og Livredning. Og maaske kan der arrangeres en Kapsejls. Jeg véd, at Aarhusspejderne har planlagt en Tropslejr paa Mols, og de venter sig meget af den. De Søspejdere, som ikke selv har Telte, vil sikkert kunne laane Telte hos Landspejderne.

Læg Planerne allerede nu! Vi har snart Sommerferien.

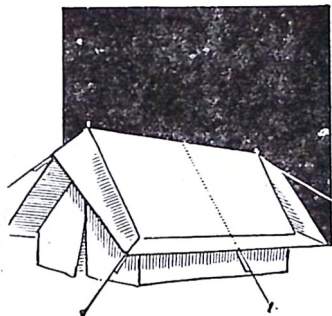
Bedste Søspejderhilsen

Tage.

— Du skal ikke være bange, Frederik, den er ganske tam — den gør dig ikke noget.

Køb det nu:

Vi er stadig leveringsdygtige i **Letvægts-Telte** af hvid Aeroplandug - Silkonette samt oliven og gul Ballondug.

Vor Forarbejdning og vort Tilbeber er som altid prima. — FORLANG TILBUD!

Patruljekogesættet (godkendt af Det Danske Spejderkorps), fabrikeret i svært Aluminium, forsynet med Bøjlehank og Patentlaag. - Gryderne i St. 20, 24, 28 m. Laag, ialt 23.50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 • KØBENHAVN K
CENTRAL 10909 • 11203

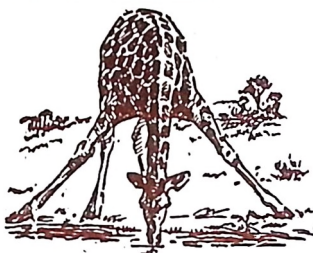

Ridderspejdere

Egon Schwartz, Skovmand, 2. Vesterbro.
Henning Sihm, Skovmand, 1. Gjentofte.

Hjertelig til Lykke.

Her er noget galt: LØSNING

Naar Giraffen drikker, maa den sprede Forbenene, da Halsen ellers ikke er lang nok til at naa Jorden.

Hvorfor har Giraffen saadan nogle lange Ben?

SCHJØNNING & ARVÉ

Danmarks bedste

Til alle Spejdere over 16 Aar!

Du har vel anskaffet *Instruktionspjecen til Beredskabsmærket!* (50 Øre — Depotet). Det er nemlig fra Politiets Side et ubetinget Krav, at kun Spejdere med Beredskabsmærket kan være Ordonnanser i »Spejderne Hjelpekorps«. Og da vi regner med, at alle de 16—18aarige, der kan faa Tilladelse af deres Forældre, gaar ind i Hjelpekorpsen, forstaar du, at Punkt 1 paa Dagsordenen nu maa være Beredskabet.

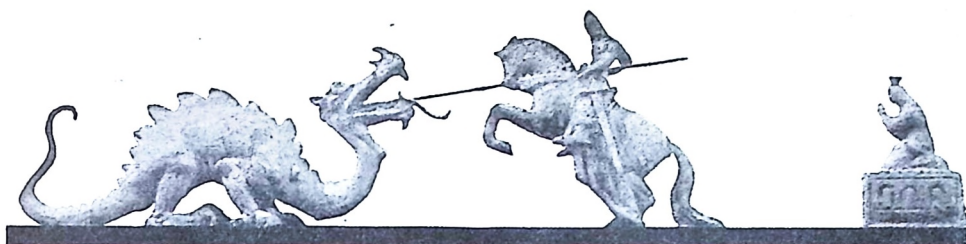
Hvorfor?

Ganske simpelt fordi Danmark har Brug for os — og vi har lovet at være tro mod vort Land.

Den Troskab er nødvendige nu end nogensinde.

G. I.

ER DU BEREDT?

— hvor end dig Livet stiller,
vær rede, naar det gælder,
med Hjerte, Hu og Haand.

Hvor ofte har vi ikke i samlet Flok med Begejstring sunget vor Spejdersang. Linie for Linie maler den for os den Spejder, som vi saa gerne vilde være. Vort Løfte, vor Stræben, vor Kamp, vort Fællesskab udtrykkes i Sangen paa en Maade, som vi af hele vort Hjerte og af fulde Lunger maa give Tilslutning.

Som nu ovennævnte Linier. Er de en praktisk Virkelighed for dig? Hvorledes gælder de i dit Spejderliv fra April 1940? Der staar, at uden Hensyn til, hvorledes Livet omkring dig former sig, og Forholdene udvikler sig, skal du med dit Sindelag, din Tanke og Evne og din praktiske Kunnen være klar til Daad, naar der er Brug for dig.

Hvornaar kommer Øjeblikket, da det gælder? Forsaa vidt er det der allerede. Men det kan komme — og komme hurtigt — paa en særdeles haandfast Maade. Det ved for Eks. nogle af vore Spejderkammerater i Aalborg og Nørresundby. Der og mange andre Steder staar Spejdere i »Spejdernes Hjelpekorps« beredt til at gøre Gavn — hvadenten det drejer sig om at slukke Lygter, klistre Plakater op, være Ordonnanser for Politiet, følge Invalidere paa Rejse eller en Nat igennem være startklar til Hospitalshjælp.

Nogle af jer siger: »Jamen vi er ikke 14 Aar og maa derfor ikke træne til Beredskabsmærket.« For det første vil jeg dertil sige, at I maa forstaa, at der er *noget*, I ikke er store nok til endnu — men det retter sig med Aarene. Og dernæst at enhver ærlig Spejder behøver aldrig at lade Hænderne synke; der er altid noget at gøre. Kan du f. Eks. klare den daglige Mørklægning derhjemme? Ved du, hvor jeres Beskyttelsesrum er? Og hvad I skal have med? Hvor hurtigt kan du klæde dig paa uden at

glemme noget? Ja, det var kun et Par Ting, der er meget mere. Er du 2. Kl. Spejder? og i saa Fald: Har du Ordonnansmærket? Brandmandsmærket? — Du kan vist selv fortsætte, hvis der ikke i det, jeg har nævnt, foreløbig er nok at rive i.

Og de 14—16aarige. De kan ikke blive Medlemmer af *Spejdernes Ordonnanskorps*. Har du Beredskabsmærket? Og kan du alt det ovenfor nævnte. Vi regner sikkert med, at enhver Spejder i Korpsen inden Sommerferien begynder, har taget Beredskabsmærket. Saa er du godt paa Vej til at være beredt.

Paa March, i Lejr og ved den hyggelige Aften om Arnens Ild giver HOHNER-MUNDHARMONIKA en velkommen Underholdning. Mundharmonikaens Toner forjager Trætheden og skaber munter Stemning HOHNER MUNDHARMONIKA har rene, klangfulde Toner, er formskøn, holdbar og billig.

Forlang ganske simpelthen

Hohner

LINIE-

DAAB

af Torry Gredsted

Straalende Sol fra en fuldstændig skyfri Himmel, — Havfladen saa blank som et Spejl. Mægtige Sværme af Flyvefisk iler gennem Vandet, skyder som Pile op i Luften og svæver graciøst paa udspilede Vinger, — længere ude tumler en Flok Springere sig i kaad og munter Leg, og ganske svagt hører jeg Lyden af Plaskene, naar deres tunge Kroppe efter en høj, behændig, bag-Saltomortale mod Vandet.

Jeg stod til Rors, da »Henry Smidt« omkring Middag den 24. Februar stille og rolig gled over Linien. Straks efter Middag blev der livligt oppe under Bakken, Musikinstrumenter stemmes, og der kommer et Par af Matroserne rullende med en stor Tønde, som stilles op midtskibs, Tønden fyldes med Vand, Bænke og Stole stilles paa Rad, thi Skibet kan nu vente Besøg af Ha-

venes Konge og Behersker, — Hans Majestæt Neptunus.

Saa blev jeg afløst og maatte sammen med tre andre ulykkelige Ofre tage Plads paa de udbøtes Bænk og andægtigt vente paa Majestædens Komme. Kaptajnen staar paa Broen iført guldtræsset Hue i Dagens Anledning. Hej —! En skraldende Fanfare fra Orkestret (2 Violiner og en Trækharmonika), og se der, — alvorsfuld og værdig stiger Neptunus fulgt af sin Dronning over Lønningen og bliver modtaget af sin Stab, Præsten, Doktoren, Barberen, Skrивeren og to mørkt udseende Policemen. —

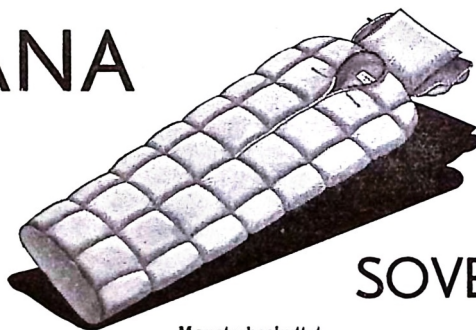
»Hvor er De Kaptajn?« lyder det hult fra Haves Hersker.

»0 Grader, Deres Majestæt!«

I sin pragtfulde Træsekstant kontrollerer Nep-

Den rigtige Sovepose — med lukkede Skuldre

DANA

SOVEPOSE

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet med Halvdun. — løvrigt udført som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af Sports- og Manufakturforretninger samt Spejderkorpsets officielle Depot.

tun Skibets Beliggenhed. Jo, det passer, — Linien passeret. Et Blik ud over Ofrenes Bænk, og Forestillingen kan begynde. Een for een kaldes Daabsaspiranterne frem og maa gøre Rede for deres tidligere Sømandsliv. Under Neptuns kærlige Omsorg faar man Lov til at se i hans Kikkert, om man kan faa Øje paa Linien — Resultat: Ansigt og Krop driver af rød Frugtfarve, derefter til Barberen, hvor Haar og Skæg smøres grundigt ind i Tjære og andre lignede Substanser. Kniv, Saks og Kam er af Træ, saa Behandlingen bliver derefter. Saa giver Doktoren Konsultation, og han finder alle Slags Sygdomme hos en, og Lægemidlet bestaar i alle Tilfælde i rigelig Paasmøring med Tjære og Piller og Mikstur lavet af saa delikate Sager som Salt, Peber, Kanel, Karry, Frugt, Frugtsaft, Tjære, Kakao o. m. a. Efter at man derefter overfor Præsten højtideligt har lovet ikke at ville lade nogen passere over Linien uden at han bliver døbt, dyppes man tre — lange, lange, lange Gange i Tønden og faar sit Navn indført i Skriverens Protokol. Til Musikkens Toner vandrer Processionen Skibet rundt, Neptun henvender nogle smukke Ord til Skibets Fører og modtager Indbydelse til at blive Dagen over. Det vil Neptun gerne, han ved jo godt den Filur, at der venter Punch om Aftenen. —

— Hvem skulde tro, at man ogsaa paa Landjorden kunde faa virkelig praktisk Nytte af sin Liniedaabsattest. Her er Havnestrejke, Politi og Soldater i Massevis er udkommanderet, alle Kajerne besat, ingen maa forlade Skibene uden Papirer, men et forslagent Hoved ombord paa »Henry Smidt« fandt paa Raad. — Argentinerne staar ikke saa højt paa Oplysningens Omraade som vi herhjemme, og det vilde være et ubilligt Forlangende at fordrø, at Soldater og Politi kan læse. Daabsattesten er et fornemt Pas, den er af et tilstrækkeligt officielt Udseende med det store trefork-prydede Laksegl over et Stykke udhamret Garn og rigeligt forsynet med Underskrifter i forskellige Stilarter.

Man maa kvæle et stille Smil, naar Lovens strenge Vogtere lader som om de læser Dokumentet igennem for derefter med Honnør at levere det tilbage igen og tilstede Passage. Der staar dog kun i det, at man er blevet rigeligt indsmurt med Tjære, barberet med en Trækniv, klippet med en Træsaks og faaet Vand over hele Kroppen. Neptunus! Du var fra Tidernes Morgen Hersker over det jordomsluttende Hav, nu strækker du ogsaa Armen ud over Land. Du har i alle Tilfælde stor Indflydelse i Buenos-Aires.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Nu er der 5 Slags

Toms PORØSE KORAL
Chokolade
MOKKA, NØDDE, FLØDE
LET BITTER, ORANGE

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigsen

Cosmossalt
i den praktiske og
hygiejniske Drysseaase

Kun rigtigt med dette
Varemærke

30 Øre i Butikerne

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Hoeghs' danske Lakridskonfekt er ikke alene lækker, det er altid friskt og det er sundt. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

HØEGHS LAKRIDSKONFEKT

BOGHYLDEN

»Spejderen« fortæller

Hvem kender ikke »Spejderen« — selv om det nu er nogle Dage siden, den blev kørt 6-Dages Løb. **WILLY FALCK HANSEN** skriver i sin Bog (Jespersen & Pio), at han var Patuljejo-

rer i Sct. Georgstroppen, da han første Gang startede som Cykelrytter, og Patruljens 10 Mand fik Lov at passe sig selv! Det var ikke videre spejdermæssigt — men han vilde lave en Bedrift, og saa maa man vel tilgive ham? Der er mange fornejelige Træk i Bogen — og alligevel forstaar man, at for Falck Hansen er Cykelsporten hans hele Liv. Saa kan vi andre godt pakke sammen med vores Rysten paa Hovedet af 6-Dages Løb som Sport. Den skal nok blive læst!

Skriv dine Oplevelser — og tjen 500 Kr.

plus Forfatterhonorar — siger Chr. Erichsens Forlag. Den eneste Betingelse er, at man er under 18 Aar og det er ens egne Oplevelser! JØRGEN BITSCH har i SOM KAHYTSRENG FIL SIAM gjort det første Forsøg, og det er ikke faldet daarligt ud. Han er kun 17 Aar — og fortæller paa en frisk og fornejelig Maade om Turens Oplevelser og har forsynet Bogen med gode Fotografier! Hæng i — de nærmere Betingelser fides i Bitsch's Bog.

»Krigen« fortsætter —

og Gyndendal har nu udsendt Hæfte 11. Heri: »Hvad er Neutralitet« med Omtale af Altmark-Episoden. Iøvrigt fortsætter en Artikel om Luftforsvaret. Kalenderen, der saa dejligt hjalp med at holde Rede paa Begivenhederne, mangler desværre denne Gang.

Frode.

Herbergsringen

(fortsat fra Side 90)

Korpssets Postkonto (Nr. 2284), maa man huske at skrive paa Indbetalingskortets Kupon, at Beløbet er for et Vandrererkort.

Som Indehaver af Vandrererkort har du Lov til at overnatte paa ethvert af Herbergsringens 194 Vandrerherberger, der er beliggende over det ganske Land. Nærmere Oplysninger om de enkelte Herberger finder du i

Herbergsfortegnelsen,

der efterhaanden har udviklet sig til en praktisk og indholdsrig Haandbog, der er uundværlig for enhver, der ønsker at benytte Herbergerne paa sine Vandreture.

Efter et indledende Afsnit om Herbergs-Ringens Organisation, Bestemmelserne for Benyttelse af Herbergerne, Udstedelse af Vandrererkort m. v. — følger selve Fortegnelsen over Ungdomsherbergerne, hvortil der under hvert UH er knyttet en kort Oversigt over Egnens Seværdigheder. Beliggenheden af saadanne UH, som det er vanskeligt at finde frem til, er vist paa Kortskitser, ligesom der er Billeder af en Del

UH, som er karakteristiske ved deres mere eller mindre monumentale Ydre. Til Slut et fylde Afsnit om Rejseforhold i Ind- og Udland — det sidste har dog ikke megen Tilknytning til den øjeblikkelige Virkelighed.

Vi kan rose os af, at Det Danske Spejderkorps havde sin betydelige Andel i Starten af Herbergs-Ringen. Tilsyneladende er det ikke i væsentlig Grad vore Medlemmer, der har bidraget til den senere Udvikling; men i Virkeligheden er der sikkert langt flere Spejdere og Rovere (og tidligere do.) blandt Vandrerne, end det ser ud til. Spejderne er ikke mindre vaagne og foretagssomme end de andre unge Mennesker og ikke mindre begærlige efter at se og opleve alt.

Der var maaske Grund til, specielt netop nu, da vi ligesom er ved at manifestere os som en samfundsnyttig Institution, at virke for, at Spejdere, der tager paa Herbergstur, gør det som Spejdere i Stedet for »civilt«, saa at Folk kan se noget mere til vor Eksistens, end de i Almindelighed har gjort, og faa befestet det — forhaabentlig — fordelagtige Indtryk, man har af Spejderne.

—SS—

Benyt

**Slangerup-
Banen**

til Sommerens Udflugter

**Kjøbenhavnske
Bagermestres**

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.